

Begrafenis G. A. Aldus.

Geen bloemen, maar toch een veelzeggend getuigenis van sympathie en waardeering voor een werkzaam, nuttig leven

Een breede schare belangstellenden was Zaterdag op de Nieuwe Algemeene Begraafplaats samengekomen om aan het stoffelijk overschot van wijlen den Heer G. A. Aldus bij de teraardebestelling de laatste eer te bewijzen.

In een tweetal autobussen van de garage Hagenauw was de blinde bevolking van „Bartimëus” gearriveerd; om met hun geleiders achter den stoet aan te sluiten, evenals verschillende leerkrachten van het Chr. Onderwijs te dezer plaatse, de predikanten Verhoef en Gillebaard, bestuursleden en afgevaardigden van den Chr. Vrouwenbond, het onderwijspersoneel van Bartimëus, benevens de heeren de Gaay Fortman, Velsheij en Oosterwijk, vertegenwoordigend het H.B. van de Vereen. voor opvoeding en onderwijs aan blinde kinderen.

Waren er op verzoek van den overledene geen kransen of bloemen, de groote schare achter de baar vertolkte, hoezeer de heer Aldus zich in veler sympathie en waardeering had mogen verheugen.

Dordt's burgemeester, de heer de Gaay Fortman, was de eerste, die als voorzitter van Bartimëus bij de geopende groeve verklaarde, hoezeer dit sterfgeval voor velen nog een droeve verrassing was geweest. Hoewel reeds geruimen tijd krank, was dit leven op de middaghoogte plots afgesneden. Vanaf de oprichting leiders van het instituut, wisten de heer en mevr. Aldus het kleine begin in 1919 met slechts een 7-tal blinde kinderen

bij zijn graf ontbreken bloemen, maar de aanwezige schare getuigt, dat de heer Aldus wat beteekende voor het lichtlooze land, waarin hij lichtende arbeid verrichtte. Dankend voor de genoten vriendschap, besloot spr. met een „Rust zacht!”

De heer Laansma, die den heer Aldus reeds langen tijd op school verving, getuigde namens zijn collega's en de leerlingen, dat de heer Aldus bij Bartimëus de rechte man op de rechte plaats was, die bij intuïtie moeilijkheden wist op te lossen, niet enkel steunde op ervaring van anderen, maar initiatief nam voor het zoeken van nieuwe wegen, waarbij ook de nazorg zijn groote belangstelling had. Nimmer autoritair, was hij een vriend voor het personeel en de blinden, welke lasten hem wel in 't bijzonder zullen missen.

Zijn ruimen blik en groote kennis traden in tal van artikelen aan 't licht en denkende aan zijn streven om de kinderen zooveel mogelijk te laten zingen, wilden deze ook hier bij zijn graf hun gevoelens vertolken door den zang.

Nadat hierop de leerlingen Gez. 49 : 5 hadden doen hooren, merkte Ds. Verhoef op, hoe God krachten had gebroken, maar hoe boven de schaduw uit de Zon der gerechtigheid blijft stralen. Gods genade liep door het leven van den heer Aldus, wiens hoop op Christus Jezus gevestigd bleef tot dit begin van het eeuwige, opname in het Vaderhuis. Hopende, dat God de weduwe en de kinderen Zijn genade en troost niet zal onthouden en rijken zegen schenken op het thans afgebroken leven, ging spr. voor in gebed om de nooden der rouwdragenden op te dragen aan den Vader.

Namens het Hoofdbestuur van de Vereen. voor Arbeid van Onvolwaardigen (A.V.O.) getuigde vervolgens de heer Te Nuyl uit Deventer van dank voor den arbeid van den heer Aldus voor genoemde vereeniging. Pionier inzake nazorg, bleef de heer Aldus een der eersten, waardoor zijn herinnering in hoog aanzien zal blijven.

De heer Schreuder herinnerde vervolgens namens de Vereen. v. Chr. buitengewoon Onderwijs aan den onderwijzer Aldus, die werkzaam aan spreker's instituut „Klein Warnsborn” reeds aan 't licht deed treden de bijzondere werkzaamheid, die hij later bij Bartimëus kon ontplooiën. Beter dan menschen weet God, wat Aldus voor het blinde kind heeft beteekend, zei spr., waarna de heer Hisschenmüller nog spontaan naar voren trad om bij de groeve als vader van een blind kind dank uit te spreken, zich de tolk wetend van de overige ouders der Bartimëuskinderen, die allen den heer Aldus zullen blijven waardeeren als de man, die zich met hart en ziel aan hun kinderen heeft gewijd.

Uit naam van de familie dankte hierop de heer de Boer, als zwager van den overledene wetend, hoe de heer Aldus pas tevreden was zoo hij zijn leerlingen na den schooltijd ook een werkkring had verschaft.

De droeve plechtigheid was hiermee ten einde, ontroerd werd de doodenakker weer verlaten na een laatsten blik op de groeve, waarin was neergelaten het stoffelijk overschot van een man, die betreurd wordt om zijn persoonlijkheid en om zijn beteekte-